

رئیس‌جمهور روسیه ضمن دعوت زلنسکی به مسکو، بروکسل را نسبت به استقرار نیرو در اوکراین تهدید کرد؛

پیام‌های چندلایه پوتین از مبدأ «ولادیووستوک»

رامین پرتو

نشست عمومی مجمع اقتصادی شرق (EEF) در ولادیووستوک امسال صحنه سخنانی مهم ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، بود که از منظر سیاسی و امنیتی بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های جهان داشت. او ضمن دعوت ولودیمیر زلنسکی به مسکو برای مذاکره مستقیم، تأکید کرد که روسیه آماده ارائه تضمین امنیتی برای برگزاری چنین دیداری است. در عین حال، پوتین به صراحت هشدار داد که استقرار هرگونه نیروی نظامی خارجی در خاک اوکراین به معنای ورود آن نیروها به فهرست اهداف مشروع ارتش روسیه خواهد بود. این اظهارات در شرایطی بیان شد که همزمان در پاریس، رهبران اروپایی و کمیسیون اروپا با تدوین طرح‌هایی برای ارائه تضمین‌های امنیتی به اوکراین سخن می‌گفتند.

مذاکره یا پایان بازی دیپلماتیک؟

پوتین در سخنرانی خود در ولادیووستوک، بار دیگر از آمادگی روسیه برای مذاکره در سطح عالی سخن گفت، اما بر یک نکته محوری تأکید کرد و گفت که «اگر رئیس‌جمهور اوکراین جدی است، باید به مسکو بیاید». این موضع‌گیری از نگاه ناظران نوعی تغییر تاکتیک به‌شمار می‌رود؛ چراکه کرملین پیش‌تر مذاکرات را در قالب فرمت‌هایی مانند مینسک یا استانبول دنبال کرده بود، اما اکنون بر پایتخت روسیه به‌عنوان «تنها مکان مناسب گفت‌وگو» اصرار می‌ورزد.

از سرنو دعوت پوتین واکنش طعنه‌آمیز زلنسکی را به همراه داشت. او در پاریس و در پاسخ به دعوت پوتین اعلام کرد که «اگر می‌خواهید دیداری انجام نگیرد، مرا به مسکو دعوت کنید». این جمله نشان داد که اوکراین، حداقل در شرایط فعلی، سفر به مسکو را اقدامی غیرممکن و غیرقابل پذیرش می‌داند و همچنین زلنسکی هم‌زمان بر اهمیت حمایت نظامی غرب و ارائه تضمین‌های امنیتی تأکید کرد. از سوی دیگر، پوتین بار دیگر به قانون اساسی اوکراین اشاره کرد که هر گونه توافق در مورد اراضی باید به همه پرس‌پرسی گذاشته شود، و تأکید کرد تازمانی که حکومت نظامی برقرار است، چنین همه‌پرسی‌ای امکان‌پذیر نیست. این استدلال نشان می‌دهد که کرملین هنوز برپنده مناطق الحاق شده (دونتسک، لوهانسک، زاپروژیا و خرسون، را بخشی از دستور کار مذاکرات نمی‌داند، بلکه آن را موضوعی «حل شده» قلمداد می‌کند که اروپا را نگران کرده است.

در واقع، اصرار پوتین بر مسکو به‌عنوان محل مذاکره، بیش از آنکه پیشنهاد صلح تلقی شود، می‌تواند نشانه‌ای از نمایش «دست‌بر‌تر» روسیه در میدان دیپلماسی باشد. به عبارت دیگر، کرملین می‌خواهد نشان دهد که اوکرایسن اگر خواهان پایان جنگ است، باید به مرکز قدرت روسیه بیاید و قواعد بازی را بپذیرد.

تضمین‌های امنیتی:

دورایت متضاد از مسکو بروکسل

یکی از محورهای اصلی سخنرانی پوتین تأکید بر این نکته بود که «امنیت اوکراین نباید به بهای تهدید امنیت روسیه» تأمین شود. او یادآور قواعد بازی را بپذیرد

اصرار پوتین بر مسکو به‌عنوان محل مذاکره، بیش از آنکه پیشنهاد صلح تلقی شود، می‌تواند نشانه‌ای از نمایش «دست‌بر‌تر» روسیه در میدان دیپلماسی باشد. به عبارت دیگر، کرملین می‌خواهد نشان دهد که اوکراین اگر خواهان پایان جنگ است، باید به مرکز قدرت روسیه بیاید و قواعد بازی را بپذیرد

شد که در اسناد امنیتی اروپا نیز اصل «امنیت غیرقابل تقسیم» ذکر شده است. از نگاه روسیه، تمایل اوکراین به عضویت در ناتو دقیقاً نقض همین اصل است، زیرا چنین اقدامی مستقیماً منافع امنیتی مسکو را تهدید می‌کند. هم‌زمان، او روزلا فون درلاین، رئیس کمیسیون اروپا، از تشکیل جلسه «ائتلاف داوطلبان» برای ارائه تضمین‌های امنیتی به اوکراین خبر داد و گفت اروپا باید اوکراین را به «خارپشت فولادی» تبدیل کند-تاد برابرها متجاوزی غیرقابل نفوذ باشد. این در حالی است که مسکو هرگونه حضور نیروهای نظامی خارجی را نه «تضمین امنیتی» بلکه «تهدید مستقیم» می‌داند و حالا کار به جایی رسیده که پوتین صراحتاً می‌گوید اگر پرسنل نظامی خارجی در اوکراین حضور یابند، «اهداف مشروع» ارتش روسیه خواهند بود. این موضع‌گیری از این جهت مهم است که اظهارات پوتین تنش را از سطح سیاسی به آستانه تقابل نظامی مستقیم میان روسیه و غرب ارتقا می‌دهد. نکته مهم دیگر اینکه اتحادیه اروپا در بیانیه‌های اخیر خود بر آموزش ۹۰ هزار سرباز اوکراینی و اختصاص بودجه ۱۵۰ میلیارد یورویی برای پروژه‌های دفاعی تأکید کرده و این در حالی است که روسیه، همواره استقرار چنین سازوکارهایی را گامی به سمت کشیده‌شدن جنگ به کل قاره اروپا می‌داند. به بیان دیگر، شکاف اساسی میان

دو طرف بر سر تعریف «امنیت» است؛ چراکه اروپا امنیت اوکراین را بخشی از امنیت جمعی قاره سبز می‌بیند، در حالی که روسیه این رویکرد را تهدیدی برای بقا و حوزه نفوذ خود قلمداد می‌کند.

پیامد تهدید روسیه علیه نیروهای خارجی حاضر در اوکراین تحلیلگران بر این باورند که هشدار پوتین مبنی بر مشروع بودن هدف قرار دادن نیروهای خارجی در اوکراین، یکی از جدی‌ترین پیام‌های او از زمان آغاز جنگ تاکنون است و پیامدهای عمده به همراه دارد. نخستین پیامد آن، بازدارندگی در برابر مداخله مستقیم غرب به نظر می‌رسد. پوتین بر این اساس به نظر می‌رسد پیام اصلی پوتین روشن است و او به نوعی اعلام کرده که هرگونه تلاش برای تبدیل اوکراین به پایگاه نظامی غرب (چه تحت عنوان ناتو و چه با قالب ائتلاف‌های داوطلبانه) با واکنش قاطع و مستقیم روسیه روبه‌رو خواهد شد. این هشدار اگرچه با هدف بازدارندگی بیان شده، اما در عمل می‌تواند اروپا را در برابر معضلی راهبردی قرار دهد که یا به حمایت نظامی از اوکراین ادامه داده و خطر رویارویی مستقیم با روسیه را بپذیرد، یا به سمت سازوکارهای دیپلماتیک برای تأمین امنیت اوکراین حرکت کند.

یکی از دلایل موضع‌گیری رئیس‌جمهور روسیه تقویت موضع داخلی پوتین خواهد بود، به گونه‌ای که بیان چنین تهدیدی نشان می‌دهد روسیه قصد ندارد از مواضع امنیتی خود عقب‌نشینی کند و این موضع برای افکار عمومی داخلی این پرامر دارد که کرملین امنیت روسیه را خط قرمز می‌داند و آماده هر گونه رویارویی است

می‌خواهد به اروپا و آمریکا هشدار دهد که اعزام نیرو، حتی تحت عناوینی مانند «نیروهای حافظ صلح» یا «نیروی آموزشی»، معادل ورود به جنگ مستقیم با روسیه خواهد بود. دومین پیامد، افزایش ریسک رویارویی مستقیم روسیه و ناتو است و در صورتی که نیروهای اروپایی در اوکراین مستقر شوند و هدف حمله روسیه قرار گیرند، عملاً ماده ۵ ناتو (دفاع جمعی) فعال خواهد شد که این مسئله می‌تواند جنگ اوکراین را به درگیری مستقیم روسیه با ناتو تبدیل کند.

سومین دلیل این موضع هم تقویت موضع داخلی پوتین خواهد بود؛ به گونه‌ای که بیان چنین تهدیدی نشان می‌دهد روسیه قصد ندارد از مواضع امنیتی خود عقب‌نشینی کند و این موضع برای افکار عمومی داخلی این پرام را دارد که کرملین امنیت روسیه را خط قرمز می‌داند و آماده هرگونه رویارویی است.

اما پیامد چهارم، پیچیده‌تر شدن روند مذاکرات صلح است. با وجود آنکه پوتین از آمادگی برای مذاکره سخن گفت، تهدید به هدف قرار دادن نیروهای خارجی نشان می‌دهد که فضای دیپلماسی همچنان در سایه تهدید نظامی سنگینی می‌کند. به هر ترتیب سخنان پوتین در مجمع اقتصادی شرق را می‌توان در سه سطح تحلیل کرد. در سطح نمادین یا شکلی، دعوت زلنسکی به مسکو بیش از آنکه یک پیشنهاد واقعی باشد، پیامی نمادین بود و مسکو می‌خواست نشان دهد که تنها از موضع قدرت مذاکره می‌کند و کی‌یف باید برای گفت‌وگو به کرملین مراجعه کند. در سطح امنیتی (سطح دوم) پوتین بار دیگر بر اصل «امنیت غیرقابل تقسیم» تأکید کرد و هشدار داد که اوکراین نمی‌تواند امنیت خود را با پیوستن به ناتو تأمین کند. در سطح راهبردی (سطح سوم) تهدید مستقیم به نابودسازی نیروهای خارجی در اوکراین نشان داد که روسیه در برابر هر گونه استقرار نظامی غربی انعطاف‌ناپذیر است و چنین موضعی احتمال گسترش درگیری به سطح بین‌المللی را افزایش می‌دهد و خطر کشیده‌شدن اروپا به جنگی فراگیر را بیشتر می‌کند.

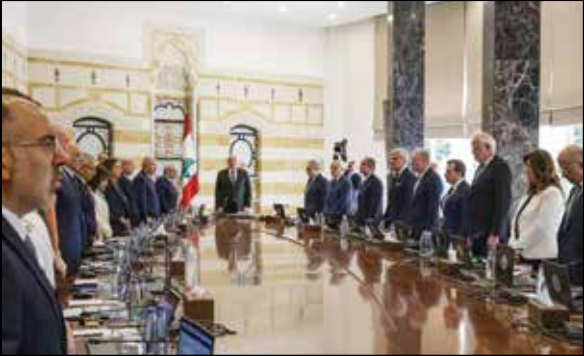
روشن است و او به نوعی اعلام کرده که هرگونه تلاش برای تبدیل اوکراین به پایگاه نظامی غرب (چه تحت عنوان ناتو و چه با قالب ائتلاف‌های داوطلبانه) با واکنش قاطع و مستقیم روسیه روبه‌رو خواهد شد. این هشدار اگرچه با هدف بازدارندگی بیان شده، اما در عمل می‌تواند اروپا را در برابر معضلی راهبردی قرار دهد که یا به حمایت نظامی از اوکراین ادامه داده و خطر رویارویی مستقیم با روسیه را بپذیرد، یا به سمت سازوکارهای دیپلماتیک برای تأمین امنیت اوکراین حرکت کند.

یکی از دلایل موضع‌گیری رئیس‌جمهور روسیه تقویت موضع داخلی پوتین خواهد بود، به گونه‌ای که بیان چنین تهدیدی نشان می‌دهد روسیه قصد ندارد از مواضع امنیتی خود عقب‌نشینی کند و این موضع برای افکار عمومی داخلی این پرامر دارد که کرملین امنیت روسیه را خط قرمز می‌داند و آماده هر گونه رویارویی است

خبر

خروج وزرای شیعی از جلسه انحصار سلاح کابینه لبنان

شیعه گرفته شود، خلاف اساسنامه است. حیدر افزود: ما پس از بحث در مورد چهار بند به بند طرح ارتش رسیدیم و سپس از جلسه انصراف دادیم. همچنین یک منبع حزب‌الله به العربیة الجدیدة گفت: منتظر پایان جلسه کابینه و نتیجه آن خواهیم ماند تا مواضع و گام‌های خود را بپردازیم. تصمیمات امروز دولت پس از کناره‌گیری پنج وزیر شیعه، خلاف قانون اساسی خواهد بود. این منبع حزب‌الله افزود: اعتراض علیه ارتش لبنان نیست و ما هیچ اعتراضی به آن نداریم. وی افزود: ما از نهاد نظامی حمایت می‌کنیم و اقدامات دولت همان چیزی است که ارتش لبنان را تهدید می‌کند. تا زمانی که اشغال و حملات اسرائیل ادامه داشته باشد، هیچ بحثی در مورد سلاح وجود نخواهد داشت. این منبع حزب‌الله تأکید کرد: وزرای حزب‌الله و جنبش امل از جلسه کابینه کناره‌گیری کردند و هنوز تصمیمی برای استعفا از دولت گرفته نشده است. کابینه لبنان دپروز (جمعه) طرحی را که توسط ارتش برای خلع سلاح حزب‌الله تهیه شده است، مورد بحث قرار داد.

وزرای حزب‌الله و جنبش امل قبل از بحث درباره بند محدود کردن سلاح به دولت، ابتدا از جلسه کابینه لبنان و سپس از کاخ بعدا خارج شدند. خبرنگار النشرة در کاخ ریاست جمهوری در بعدا گزارش داد که پس از ورود ژنرال «رودولف هیکل» فرمانده ارتش «کران ناصرالدین» وزیر بهداشت عمومی، کرانه باختری» و «جلوگیری از تأسیس کشور فلسطین» تصویب کرد. این طرح در کمیته شهرسازی اسرائیل و به ریاست بزالی اسمو تریخ وزیر دارایی در جلسه حضور داشت و نیز بعدا جلسه

خبر

بولتون به دلیل افشای اطلاعات محرمانه تحت بازجویی است

بازرسی که ماه گذشته دفتر بولتون در واشنگتن رانیز هدف قرار داد، منجر به جمع آوری چندین تلفن، رایانه، چهار جعبه برنام‌های چاپ‌شده، اسناد تاپ‌شده با هر چسب «ترامپ اول تا چهارم» و یک پوشه با برچسب «بایانه‌ها و تاسلات در مورد حملات متحدین» شد. به نقل از شبکه خبری تی.آر.تی، برونده‌های دادگاه به قوانین کیفری استناد می‌کنند که نگهداری یا انتقال غیرمجاز اسناد دفاع ملی را رصد می‌کنند، هر چند هیچ اتهامی مطرح نشده و هنوز مشخص نیست که آیا شواهد بیشتری یافت شده است یا خیر. رابرت نیز فاش کرد که جان بولتون به دلیل احتمال نگهداری یا انتقال غیرمجاز اطلاعات طبقه‌بندی شده، تحت تحقیقات فدرال است. این خبر بر اساس اسناد دادگاه منتشر شده در پنجشنبه گذشته در مورد بازرسی خانه او توسط افبی‌آی در ماه گذشته منتشر شده است.

نشان‌دهنده نقض احتمالی دو قانون توسط بولتون. از جمله قانون باف.بی.آی در چارچوب تحقیقات در مورد سوء استفاده احتمالی از اطلاعات محرمانه، تلفن‌ها، تجهیزات کامپیوتری و اسنادی را از خانه جان بولتون، مشاور سابق امنیت ملی، در مرلند توقیف کرده است. روزنامه واشنگتن تایمز گزارش داد که درخواست‌های حکم تفتیش

جهان نما

هشدار پنتاگون به جنگنده‌های ونزوئلا

یک مقام آمریکایی به رابرتز گفت که دو جنگنده اف-۱۶ ونزوئلا به فرار یک ناوشکن نیروی دریایی ایالات متحده در کارائیب پرواز کردند و این امر باعث هشدار شدید ایالات متحده به ونزوئلا در باره دخالت در افزایش عملیات نظامی ایالات متحده در کارائیب شد. این رویداد که به گفته پنتاگون در آب‌های بین‌المللی رخ داده است، تنها دو روز پس از آن انجام شده که در حمله هوایی آمریکا به یک کشتی ونزوئلایی با ۱۱ کشته آن هم به دستور «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا باعث افزایش تنش‌های شود. به گزارش خبرگزاری رویترز، کارشناسان حقوقی با وجود استدلال‌های دولت ترامپ مبنی بر اینکه پس از آنکه واشنگتن اوایل اسال گروه تبهکار «ترن داراگو» را به عنوان یک سازمان تروریستی معرفی کرد، اختیار حمله به اعضای این گروه را دارد، سوالاتی را در مورد این حمله مطرح کرده‌اند. پنتاگون در بیانیه‌ای کوتاه که تنها کلیات این حادثه را تایید کرد، دولت «تیکولاس مادورو»، رئیس‌جمهور ونزوئلا را با یک کارتل قاچاق مواد مخدر برابر دانست؛ ادعاهایی که کاراکاس آن را رد می‌کند. ترامپ همچنین مادورو را به اداره «ترن داراگو» متهم کرده است.

در بیانیه پنتاگون آمده است: «دو جنگنده ارتش ونزوئلا در نزدیکی ناو آمریکایی در آب‌های بین‌المللی پرواز کردند. این اقدامی به شدت تحریک‌آمیز است». در بخش دیگری از این بیانیه آمده است: «به کارتل اداره کننده ونزوئلانگیدا توصیه می‌شود که هیچ تلاش بیشتری برای مانع‌تراشی، ممانعت یا مداخله در عملیات مبارزه با مواد مخدر و تروریسم انجام شده توسط ارتش ایالات متحده انجام ندهد».

یکی از مقام‌های آمریکایی که خواست نامش فاش نشود نیز گفت که جنگنده‌های ونزوئلایی اف-۱۶ بودند و بر فرار ناو یواس جیسون دانهام پرواز کردند. ناو دانهام یکی از حداقل هفت کشتی جنگی آمریکایی است که با بیش از ۴۵۰۰ ملوان و تفتنگدار دریایی در کارائیب مستقر شده است. این افزایش حضور نظامی نگرانی کاراکاس را برانگیخته است. تصمیم ترامپ برای منفجر کردن یک کشتی مظنون به حمل مواد مخدر که از کارائیب عبور می‌کرد، به جای توقیف کشتی و دستگیری خدمه آن، بسیار غیرمعمول است و خطرات مبارزه ایالات متحده با گروه‌های شبه‌نظامی مانند القاعده را زنده می‌کند.

پیت هگست، وزیر دفاع ایالات متحده روز پنجشنبه در اظهاراتی به خبرنگاران از این حمله دفاع کرد و با بهانه قرار دادن تهدیدی که مواد مخدر غیرقانونی برای سلامت عمومی در ایالات متحده ایجاد می‌کند، متعهد شد که چنین فعالیت‌هایی ادامه یابد. اما «ایلهان عمر» دموکرات با محکوم کردن این حملات به کشتی‌های ونزوئلایی، آن را اقدامات بی‌قانون ترامپ در جنوب کارائیب دانست.

در این راستا نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا (روز گذشته) به عنوان بخشی از تلاش‌ها برای تقویت سیستم دفاعی این کشور و مقابله با آمریکا، بسیج شبه نظامیان ملی ونزوئلا را گسترش داد. مادورو اعلام کرد این اقدام با توجه به افزایش حضور نظامی آمریکا در کارائیب انجام می‌شود. برای اولین بار، ۱۵ هزار و ۷۵۱ پایگاه دفاع مردمی و ۵۳۳۶ واحد شبه‌نظامی در سراسر کشور بسیج خواهند شد. مادورو با بیان اینکه شهروندان همچنان از طریق یک نرم افزار ثبت‌نام می‌کنند، افزود که علاوه بر تقریباً ۴.۵ میلیون نفری که در طول سال‌ها آموزش نظامی می‌دیده‌اند، انتظار می‌رود با اضافه شدن داوطلبان جدید، این تعداد از هشت میلیون نفر فراتر رود. وی تأکید کرد که ونزوئلا ظرفیت حفظ صلح در هر شرایطی و دفاع از خود در برابر تهدیدات خارجی را دارد.

مادورو گفت: شجاعت مردم ونزوئلا تحسین جهانیان را به دنبال داشته است. ما با جریان‌های افراطی و گرایش‌های نازی از شمال روبه‌رو هستیم که صلح آمریکای جنوبی و کارائیب را تهدید و همچنان به حقوق مردم ما حمله می‌کنند.

ترامپ نام وزارت دفاع آمریکا را به وزارت جنگ تغییر می‌دهد

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا اعلام کرد که قرار است با امضای یک فرمان اجرایی، نام وزارت دفاع این کشور را به «وزارت جنگ» تغییر دهد. این سن را یک مقام کاخ سفید به شبکه خبری سی‌ان‌ان اعلام کرده است. این تصمیم به دنبال اظهارات اخیر ترامپ مطرح شده که نشان می‌دهد او به دنبال بازگرداندن نام قدیمی این وزارتخانه است، نامی که تا پس از جنگ جهانی دوم استفاده می‌شد. ترامپ هفته گذشته در دفتر بیضی کاخ سفید به خبرنگاران گفت: «ما به آن وزارت دفاع می‌گوییم، اسافکر می‌کنم می‌خواهیم نامش را تغییر دهیم، در جنگ‌های جهانی اول و دوم، این وزارتخانه، وزارت جنگ نام داشت و به نظر من، این نام واقعی‌تر است».

وزارت دفاع آمریکا که در سال ۱۹۴۹ جایگزین «وزارت جنگ» شد، مسئول هدایت نیروهای مسلح این کشور است. نام «وزارت جنگ» از سال ۱۷۸۹ تا پس از جنگ جهانی دوم استفاده می‌شد. وزارت دفاع در حال حاضر بزرگ‌ترین نهاد دولت فدرال ایالات متحده است که بیش از ۳.۴ میلیون نیروی نظامی و غیرنظامی را تحت نظارت دارد. این وزارتخانه بر ۶ نیروی مسلح آمریکا شامل ارتش، نیروی دریایی پیاده، نیروی دریایی، نیروی هوایی، نیروی فضایی، گارد ساحلی و گارد ملی، نظارت می‌کند.